

Orémus.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fá-
muli tui propítius réspice; atque ad protegén-
dum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per
Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

24. Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram
manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habé-
bunt. Jesus Mariæ Filius, mundi salus, et Dómi-
nus, méritis et intercessióne sanctórum Apostoló-
rum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum,
sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat **V.** Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Inítium sancti Evangélii secúndum Joán-
nem. **R.** Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípío erat Verbum, et Verbum erat
apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat
in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta
sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est,
in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux
in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehen-
dérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat
Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium
perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per
illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium per-
hibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat
omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In
mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et
mundus eum non cognóvit. In própria venit, et
sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepé-
runt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his,
qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguíni-
bus, neque ex voluntáte carnis, neque ex volun-

táte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum
caro factum est, et habitávit in nobis: et vídi-
mus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre,
plenum grátiae, et veritátis. **R.** Deo grátias.

25. Postea benedicens infirmum subjungat, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et
Fílii, et Spírítus sancti, descéndat super te, et
máneat semper. **R.** Amen.

Deinde adspergat eum aqua benedicta.

26. Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Pre-
ces et Orationes prædictæ dicantur super eos in numero plurali.
Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

CAPUT 5.

MODUS JUVANDI MORIENTES.

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visi-
tabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet: mone-
bitque instante periculo se confestim vocari, ut in tem-
pore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico,
et sacra Uctione adhibita, si periculum immineat, statim commen-
dationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus
suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire
judicaverit, pro conditione personæ.

2. Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate con-
cessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque,
quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde
sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

3. Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget,
eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid sancta
Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa cle-
mentia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et
per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æter-
nam consecuturum.

Ut toto corde diligit et maxime diligere cupiat Dominum
Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in poenitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cetero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

4. *Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla preceatur:*

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

In te, Domine, speravi: non confundar in æternum.

In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum: redemisti me, Domine Deus veritatis.

Deus, in adiutorium meum intende: Domine, ad adjuvandum me festina.

Esto mihi, Domine, in Deum protectorem.

Deus, propitius esto mihi peccatori.

Dulcissime Domine Jesu Christe, per virtutem sanctissimæ passionis tuæ, recipe me in numerum electorum tuorum.

Domine Jesu Christe, suscipe spiritum meum.

Maria mater gratiæ, mater misericordiæ, tu me ab hoste protege, et hora mortis suscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assiste.

Omnes sancti Angeli et omnes Sancti intercedite pro me, et mihi succurrite.

5. *Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.*

CAPUT 6.

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ

IN ARTICULO MORTIS

A SACERDOTIBUS AD ID DELEGATIS IMPERTIENDÆ.

Benedictio in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Poenitentiae, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, ceterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impoenitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

2. Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic domui, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes adspersat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Adsperges me, etc.*

3. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quicquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem poenarum, quas peccando promeruit.

4. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiae largitate eam poenarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

5. *Postea dicat:*

V. *Adiutorium nostrum in nomine Domini.*

R. *Qui fecit cælum et terram.*

Antiphona. **Ne reminiscaris, Domine, delicta famuli tui (vel ancillæ tuæ): neque vindictam sumas de peccatis ejus.**

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

- V.** Et ne nos indúcas in tentatióem.
R. Sed libera nos a malo.
V. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam, et sic deinceps).
R. Deus meus, sperántem in te.
V. Dómine, exaúdi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatióis, qui néminem vis perire in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum **N.**, quem tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísitá eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passióem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissióem, et véniám cleméner indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in ságuine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

6. Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confiteor, etc. Sacerdos dicat: Misereátur etc. Deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessióem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissióem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spírítus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatióis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et futúre vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, ✠ Fílius, et Spírítus sanctus. Amen.

7. Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

8. Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

CAPUT 7.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat:

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

1. Deinde adspergat ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens:

Adspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

2. Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam adspiciens, salutis suæ spem sumat.

3. Deinde accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum: